

DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

Raphaël DE SMET

geboren te Sint-Martens-Lierde
op 12 april 1938 en onverwacht
thuis overleden op 27 januari 1998,
begeleid door de gebeden uit de
dodenliturgie van de H.kerk.

In het kleinste straatje van de Opstaldries leeft een fijne man. Raphaël is net geen zestig. Zijn moeder verwacht hem op de middag, tevergeefs. Hij sterft alleen, heel zacht, zonder pijn, in de zetel. Geen laatste woord, geen laatste groet. Niemand die het weet, zelfs de dagelijkse bakker niet die het laatste brood op de vensterbank heeft neergelegd. Brood voor het leven dat al een eindje onderweg is, lang, minder lang, nog een eind te gaan. Al een heel leven van werk heeft Raphaël achter zich, in de bakkerij te Brussel, bij Stevens, bij La Lorraine en nu op pensioen. Vader van vijf kinderen: 'Dank U vader. We zullen nooit vergeten wat je voor ons bent geweest'. Goede buur. Veel vriendelijkheid zonder groot omhaal, maar gemeend. En mild als een goede duivenmelker die weet van komen en gaan, van overal en nergens thuis.

Een gesprek met Raphaël had altijd iets van milde levenswijsheid, van wijze verstandhouding tussen grote mensen onderling waarin je mekaar een beetje optilt om verder voort te doen. Geen verbittering, geen oordeel over mensen. Wel het realistisch denken en de moed om de tegenslag in het leven te (ver)dragen. Misschien zeg je wel: verdraagzaamheid geeft ook een zekere rust. Het verdriet dat je meedraagt. Het leven dat niet helemaal uitgekomen is, wat je niet gekregen hebt, wat je niet voor elkaar gekregen hebt. Veel is voorbijgegaan en komt niet weer. Veel dromen. Je kunt het je voorstellen: sommige dromen worden werkelijkheid, andere verjaren en blijven dromen. Vertellen over Raphaël doe je ingehouden, respectvol, met grote achting, zacht van aard.

Op je zestigste worden je haren grijs en wijs. Je kaalt wat. Rimpels komen. Ach wat geeft het: ze maken een mens ook mooi. En dan komt een dag dat je zeggen moet: 'Moeder, het verleden keert niet weer. Mijn leven is voorbij. Ik heb gedaan wat moest gedaan. Groet de kinderen, groet Shanah, groet de generatie die nog komen zal. De rest is de eeuwigheid die alles heel maakt'.

De families

DE SMET - VAN DEN BOSSCHE

danken U om uw meelevens en gebed.

Namis op zaterdag 28 februari 1998 om 18.30 uur.

Rouwl. Fun. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel.